

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 30 maj 2003

Nr 405—413

INNEHÅLL

Nr		Sidan
405	Statsrådets förordning om kommunikationsministeriet	1951
406	Kommunikationsministeriets förordning om ruttaxor för taxibilar	1954
407	Kommunikationsministeriets förordning om taxitaxor	1957
408	Kommunikationsministeriets förordning om dubbar på fordonsdäck	1960
409	Kommunikationsministeriets förordning om ändring av kommunikationsministeriets förordning om två- och trehjuliga fordons samt fyrhjuliga konstruktion och utrustning	1963
410	Kommunikationsministeriets förordning om Banförvaltningscentralens avgifter	1967
411	Försvarsministeriets förordning om de allmänna dagarna för värnpliktigas inträde i beväringstjänst åren 2006—2007	1970
412	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om läkemedelsprisnämndens avgiftsbelagda prestationer	1971
413	Luftfartsverkets meddelande om luftfartsbestämmelse	1973

Nr 405

Statsrådets förordning om kommunikationsministeriet

Given i Helsingfors den 22 maj 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av 7 § 2 mom. lagen den 28 februari 2003 om statsrådet (175/2003):

1 §

Ministeriets uppgifter

Till kommunikationsministeriets uppgifter hör:

- 1) planering och utveckling av trafiksystem,
- 2) underhåll och utveckling av trafiknäten,
- 3) vägtrafiken samt ärenden som gäller fordon som används i vägtrafik,
- 4) järnvägstrafiken,
- 5) sjöfarten och övrig sjötrafik samt hamnarna och havsforskningen,
- 6) civil luftfart och flygplatserna,
- 7) persontrafiktjänsterna samt ärenden som gäller utbudet och efterfrågan på dem,
- 8) logistik och transporttelematik,
- 9) trafiksäkerhet och miljöfrågor samt transport av farliga ämnen,
- 10) atmosfärundersökningar och väder-tjänst,

- 11) de allmänna förutsättningarna för informationssamhällsutvecklingen,
 - 12) de allmänna verksamhetsförutsättningarna för kommunikationsnäten, -tjänsterna och -marknaderna,
 - 13) styrning av postverksamheten samt stödande av tidningspressen,
 - 14) ärenden som gäller Rundradion Abp,
 - 15) de allmänna förutsättningarna för elektronisk handel och annan elektronisk affärsverksamhet,
 - 16) integritetsskydd vid telekommunikation och telekommunikationens datasäkerhet,
 - 17) utveckling av elektroniska signaturer samt krypteringsprodukter för kommunikation och datateknik,
 - 18) ärenden som gäller sommartid.
- Utöver det som bestäms i reglementet för statsrådet (262/2003) eller någon annanstans föreskrivs i ministeriets arbetsordning om

uppgifterna för de olika avdelningarna och andra verksamhetsenheterna vid kommunikationsministeriet.

2 §

Ämbetsverk, inrättningar, bolag och andra organ som lyder under ministeriet

Till ministeriets ansvarsområde hör:

- 1) Vägförvaltningen,
- 2) Sjöfartsverket,
- 3) Fordonsförvaltningscentralen,
- 4) Banförvaltningscentralen,
- 5) Kommunikationsverket,
- 6) Havsforskningsinstitutet,
- 7) Meteorologiska institutet,
- 8) Förvaltningsnämnden för Saima kanal
- 9) Vägverket,
- 10) Luftfartsverket,
- 11) Raskone Oy,
- 12) TeliaSonera AB,
- 13) Posten Finland Abp,
- 14) Suomen erillisverkot Oy,
- 15) VR-Group Ab,
- 16) Finnair Abp, samt
- 17) Trafikskyddet.

3 §

Ministeriets organisation

Vid ministeriet finns

- 1) allmänna avdelningen,
- 2) trafikpolitiska avdelningen, samt
- 3) kommunikationsmarknadsavdelningen.

Vid ministeriet finns dessutom utanför avdelningarna följande fristående enheter som lyder direkt under kanslichefen

- 1) interna förvaltningen, samt
- 2) informationsenheten.

4 §

Tjänstemännen vid ministeriet

Vid ministeriet finns en kanslichef, avdelningschefer, biträdande avdelningschefer samt andra tjänstemän. Vid ministeriet kan dessutom anställas personal i arbetsavtalsförhållande.

Avdelningscheferna har titeln överdirektör.

5 §

Behörighetsvillkor för tjänsterna

Behörighetsvillkor är

1) för kanslichefen, avdelningschefer, biträdande avdelningschefer, förvaltningsdirektörer som är enhetschefer, ekonomidirektörer, informationsdirektörer, finansråd, råd för internationella ärenden, trafikråd, sjöfartsråd, kommunikationsråd och konsultativa tjänstemän, samt regeringsråd och regeringssekreterare vad som anges i reglementet för statsrådet,

2) för byggnadsråd och överingenjörer som är enhetschefer högre högskoleexamen, som utöver vad som anges i reglementet för statsrådet skall vara diplomingenjörsexamen, samt förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde och i praktiken visad ledarförmåga,

3) för finansråd, råd för internationella ärenden, trafikråd, sjöfartsråd, byggnadsråd, kommunikationsråd, överingenjörer och konsultativa tjänstemän som inte är enhetschefer högre högskoleexamen samt förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde; i fråga om byggnadsråd och överingenjörer skall den högre högskoleexamen vara diplomingenjörsexamen.

6 §

Tillsättning av tjänster

Angående utnämning av kanslichefen bestäms i grundlagen.

Angående utnämning av avdelningschefer, biträdande avdelningschefer, regeringsråd, förvaltningsdirektörer, ekonomidirektörer, informationsdirektörer, byggnadsråd, trafikråd, kommunikationsråd, finansråd, sjöfartsråd, råd för internationella ärenden, konsultativa tjänstemän och regeringssekreterare bestäms i reglementet för statsrådet.

Överingenjörer utnämns av statsrådet.

Andra tjänstemän utnämns och personal i arbetsavtalsförhållande anställs av ministeriet.

7 §

Utövande av beslutanderätt

De ärenden om vilka ministeriet skall

besluta avgörs av ministern. Tjänstemännen vid ministeriet avgör dock i enlighet med vad som bestäms i ministeriets arbetsordning sådana i 36 § reglementet för statsrådet nämnda ärenden som inte är samhällligt eller ekonomiskt betydelsefulla.

Ministern kan förbehålla sig beslutanderätten i ett ärende som en tjänsteman annars skulle få avgöra. Samma rätt har i enskilda fall kanslichefen och avdelningscheferna samt cheferna för enskilda enheter i ärenden som skall avgöras av underlydande tjänsteman.

8 §

Ministeriets arbetsordning

I ministeriets arbetsordning bestäms, utöver vad som föreskrivs i 1 och 7 §, om

Helsingfors den 22 maj 2003

styrningen av ministeriets förvaltningsområde, om ministeriets ledning och ledningsgrupper, om de ledande tjänstemännens ställning och uppgifter, om ställföreträdare samt om beredningen av ärenden i ministeriet.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2003.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning den 10 augusti 2000 om kommunikationsministeriet (732/2000).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter kan vidtas innan förordningen träder i kraft.

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Kanslichef Juhani Korpela

Nr 406

Kommunikationsministeriets förordning om ruttaxor för taxibilar

Given i Helsingfors den 15 maj 2003

I enlighet med trafikministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 § 1 mom. lagen den 15 februari 1991 om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991), sådant detta lagrum lyder i lag 662/1994:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på regelbundna transporter i beställningstrafik som arrangeras av kommunen eller samkommunen och sker med sedvanlig taxibil. Med regelbundna transporter avses i denna förordning transporter som beställs i förväg för samma eller nästan samma färdsträcka och som körs minst fyra gånger under en 30-dagars period.

Genom denna förordning bestäms om den högsta tillåtna ruttaxan.

2 §

Taxans struktur

Ruttaxan kan bestå av en eller flera delar som kan vara:

- 1) avgift baserad på körsträckans längd,
- 2) väntetidsavgift,
- 3) assistanstillägg,
- 4) tillägg för varutransport.

3 §

Avgift baserad på körsträckans längd

Den på körsträckans längd baserade av-

giften som bestäms enligt körsträckans längd och antalet passagerare indelas i fyra taxeklasser i enlighet med bilagan till denna förordning. Passagerarantalet i de olika taxeklasserna är olika för skolskjutsar och andra transporter för vilka ruttaxa tillämpas. Vid andra transporter än skolskjutsar räknas två barn under 12 år som en person.

Taxeklassen bestäms enligt det största antal passagerare som transporteras samtidigt. I fråga om skolskjutsar påverkas taxeklassen inte av om några elever tillfälligt är frånvarande.

Om inget annat överenskommits anses ruttens start- och slutpunkt vara stationsplatsen för den förare som har hand om transporten.

4 §

Väntetidsavgift

För väntetid får i väntetidsavgift uppbäras högst 2,35 euro för varje full fem minuters period. Väntan avbryter inte ruttan.

Väntetidsavgift får uppbäras endast om ruttan inkluderar överfart med färja eller linstyrd färja eller om man särskilt kommit överens med beställaren om uppbärande av väntetidsavgift och om avgiftens belopp.

5 §

Assistanstillägg

För transporten får högst 6,45 euro uppbäras i assistanstillägg, om befordran och assistans av passageraren förutsätter en bil med behörig bår- eller handikapputrustning, under förutsättning att man särskilt kommit överens med beställaren om uppbärande av assistanstillägg.

6 §

Tillägg för varutransport

För transport av stora föremål och hundar

Helsingfors den 15 maj 2003

får uppbäras en tilläggsavgift av högst 2,00 euro. Tilläggsavgift får dock inte uppbäras för passagerarens normala bagage eller för en synskadad persons ledarhund.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 2 juni 2003.

Genom denna förordning upphävs kommunikationsministeriets förordning av den 23 maj 2002 om ruttaxor för taxibilar (396/2002).

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Avdelningschef, överdirektör Harri Cavén

Avgifterna i euro:

Ruttens längd i km, högst	Taxeklass I 1—4 elever 1—2 personer	Taxeklass II 5—7 elever 3—4 personer	Taxeklass III 8—10 elever 5—6 personer	Taxeklass IV 11—13 elever 7 eller flera personer
5	7,95	8,70	9,10	9,90
10	9,50	10,45	10,90	11,85
15	12,10	13,30	13,90	15,10
20	14,65	16,15	16,85	18,35
25	17,25	19,00	19,85	21,60
30	19,85	21,85	22,85	24,80
35	22,45	24,70	25,80	28,05
40	25,05	27,55	28,80	31,30
45	27,60	30,35	31,70	34,50
50	30,20	33,25	34,75	37,80
55	32,80	36,10	37,75	41,00
60	35,40	38,95	40,70	44,25
65	38,00	41,80	43,70	47,50
70	40,60	44,65	46,70	50,75
75	43,15	47,45	49,60	53,90
80	45,75	50,30	52,60	57,15
85	48,30	53,15	55,55	60,40
90	50,90	56,00	58,55	63,65
95	53,50	58,85	61,55	66,90
100	56,10	61,70	64,50	70,10
över 100 km	0,57 €/km	0,63 €/km	0,66 €/km	0,71 €/km

Vid andra transporter än skolskjutsar räknas två barn under 12 år som en person.

Nr 407

Kommunikationsministeriets förordning om taxitaxor

Given i Helsingfors den 15 maj 2003

I enlighet med trafikministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 § 1 mom. lagen den 15 februari 1991 om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991), sådant detta lagrum lyder i lag 662/1994:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på beställningstrafik som utförs med personbil, och som inte är linjetrafik eller köptrafik. Med denna förordning bestäms om den högsta tillåtna taxitaxan.

euro om transporten börjar mellan klockan 6 och 20 andra vardagar än lördag eller mellan klockan 6 och 16 lördagar, dagen före kyrkliga helger, nyår, första maj och självständighetsdagen. Övriga tider är grundavgiften högst 6,40 euro.

4 §

Avgift baserad på körsträckans längd

Den avgift baserad på körsträckans längd som bestäms enligt körsträckans längd och antalet passagerare indelas i fyra taxeklasser på följande sätt:

2 §

Taxans struktur

Taxitaxan kan bestå av två eller flera delar som kan vara:

- 1) grundavgift,
- 2) avgift baserad på körsträckans längd,
- 3) väntetidsavgift,
- 4) förhandsbeställningsavgift,
- 5) assistanstillägg,
- 6) flygplatstillägg,
- 7) tillägg för varutransport.

Taxa I:	
1—2 personer	1,06 €/km
Taxa II:	
3—4 personer	1,27 €/km
Taxa III:	
5—6 personer	1,38 €/km
Taxa IV:	
över 6 personer	1,48 €/km

3 §

Grundavgift

Som grundavgift får uppbäras högst 4,15

Två barn under 12 år räknas som en person då antalet passagerare räknas.

Om befordran av en passagerare förutsätter en bil med behörig bårutrustning, bestäms avgiften enligt taxa III.

5 §

Väntetidsavgift

För väntetid får uppbäras högst 30,30 euro per timme i väntetidsavgift.

Utöver vad som nämns ovan i 1 mom. får väntetidsavgift uppbäras:

1) i stället för avgift baserad på körsträckans längd, om körningen till följd av trafikstockning eller annan liknande orsak sker så långsamt att väntetidsavgiften blir större än avgiften baserad på körsträckans längd,

2) då vid transportens slut returen från en körtur till taxistationen inkluderar överfart med färja eller linstyrd färja och väntetiden av färja eller linstyrd färja överskrider 30 minuter.

6 §

Tilläggsavgifter

För transporter får uppbäras följande tilläggsavgifter:

1) högst 5,10 euro i förhandsbeställningsavgift, då transporten har beställts minst 30 minuter innan den avgångstid som kunden uppgett;

2) ett flygplatstillägg, som till storleken motsvarar den avgift som tillståndshavaren måste betala för att på flygplatsen komma in på passagerarterminalområdet för att hämta kunden;

3) högst 9,80 euro i assistanstillägg, om befordran och assistans av kunden förutsätter en bil med vederbörlig bår- eller handikapputrustning;

4) högst 9,80 euro i tilläggsavgift för den tid som det tar i anspråk före transportuppdraget påbörjas att utanför stationsplatsen hämta och installera en bår som behövs vid transporten.

Den förhandsbeställningsavgift som avses ovan i 1 mom. 1 punkten får dock inte uppbäras:

1) för transporter som avses i 9 § socialvårdsförordningen (607/1983),

2) transporter som avses i 5 och 6 § förordningen om service och stöd på grund av handikapp (759/1987),

3) transporter som avses i 39 § lagen

angående specialomsorger om utvecklingsstörda (519/1977),

4) transporter som avses i 10, 11 och 31 § sjukförsäkringslagen (364/1963),

5) transporter som avses i 7 a § lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/1991),

6) transporter som avses i 36 och 46 § folkpensionslagen (347/1956),

7) transporter som ordnas som anropsstyrd kollektivtrafik, samt

8) skolskjutsar.

Det är inte tillåtet att uppbära andra tilläggsavgifter än de som föreskrivs i denna förordning.

7 §

Tillägg för varutransport

För transport av stora föremål och hundar får uppbäras en tilläggsavgift av högst 2,00 euro. Tilläggsavgift får dock inte uppbäras för passagerarens normala bagage eller för en synskadad persons ledarhund.

8 §

Meddelande om avgifter

Vid meddelande om avgifter enligt taxitaxan skall bestämmelserna i 11 § förordningen om prisinformation vid marknadsföring av konsumtionsnyttigheter (1359/1999) iakttas.

9 §

Taxameter

Vid installation och plombering av taxameter skall bestämmelserna i 17 § förordningen om bilars och släpvagnars konstruktion och utrustning (1248/2002) iakttas.

Taxiresans pris bestäms med hjälp av taxametern utom i de fall då föraren kommit överens med kunden om en lägre ersättning än de maximipriser som föreskrivs i denna förordning. Om taxametern är i olag eller om plomberingen på grund av reparation eller av annan särskild orsak har brutits, skall kommunikationsministeriets förordning om ruttaxor för taxibilar (406/2003) iakttas.

10 §

Användning av taxameter

Området kring en station i enlighet med trafiktillståndet fastställs med en radie av 2,5 kilometer och kallas i denna paragraf verksamhetsområde. Verksamhetsområdet kan också vara större.

Inom verksamhetsområdet tillämpas grundavgift på färden till kunden. Taxametern ställs in på den taxeklass som motsvarar antalet passagerare då bilen står till passagerarens eller passagerarnas förfogande. Om det är fråga om en förhandsbeställning får taxametern sättas i gång först vid avgångstiden enligt beställningen.

Då kunden beställer en taxibil till en adress utanför verksamhetsområdet ställs taxametern in på taxa I vid gränsen av området. Om man

utgående från antalet passagerare har rätt att debitera en taxa högre än taxeklass I, har chauffören för returresans del rätt att nollställa mätaren och mäta avgiften enligt den taxa som passagerarantalet förutsätter.

Vid transport av en passagerare får taxametern vara i gång under körning på verksamhetsområdet. Utanför verksamhetsområdet får taxametern vara i gång enbart på enkelriktad körtur eller under väntetiden.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 2 juni 2003.

Genom denna förordning upphävs Kommunikationsministeriets förordning av den 23 maj 2002 om taxitaxor (397/2002).

Helsingfors den 15 maj 2003

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Avdelningschef, överdirektör Harri Cavén

Nr 408

**Kommunikationsministeriets förordning
om dubbar på fordonsdäck**

Given i Helsingfors den 20 maj 2003

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 99 § 2 mom. fordonslagen av den 11 december 2002 (1090/2002):

1 §

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller dubbarnas antal och montering på dubbdäck samt dubbarnas massa. Vidare gäller förordningen mätning av dubbkraften hos dubbarna på dubbdäck för nationellt typgodkännande, nedan typgodkännande, samt förfarandet för typgodkännande av dubbar.

2. Förordningen tillämpas på dubbar på däck och på dubbdäck för ett fordon i kategori M, N och L och dess släpvagn. På dubbar på däck och på dubbdäck för ett fordon i kategori L och dess släpvagn tillämpas vad som föreskrivs om personbilsdäck.

2 §

Dubbarnas antal och montering

1. På ett dubbdäck, med en fälgdiameter på högst 13'' får det finnas högst 90 dubbar och på ett däck vars fälgdiameter är högst 15'' högst 110 dubbar. På ett personbilsdäck som monteras på en större fälg får det finnas högst 130 dubbar och på ett annat däck högst 150 dubbar.

2. Dubbarna skall fästas vid däckets så att mitt på slitbanan minst en tredjedel av banans bredd lämnas utan dubbar. På ett däck för en moped, en motorcykel och en trehjulning samt

deras släpvagnar får det likväl finnas dubbar på den mittersta tredjedelen av slitbanan på däckets.

3. Medeltalet av dubbspetsarnas utstick får på ett nytt dubbdäck eller när nya dubbar fästs på ett begagnat däck vara högst 1,2 mm på ett däck för en lätt lastbil och på ett personbilsdäck och högst 1,5 mm på ett lastbilsdäck.

3 §

Typgodkännande av dubbar

1. Dubbarna på dubbdäck skall vara av godkänd typ. En dubb får ha endast en spets och den får inte vara vass eller rörformad. Typgodkännande av dubbar söks hos Fordonsförvaltningscentralen.

2. Villkor för typgodkännande av dubbar är att dubbens statiska dubbkraft, mätt då utsticket är 1,2 mm, i ett personbilsdäck är högst 120 N och att dubbens massa är högst 1,1 g. På ett däck för lätta lastbilar får ovan nämnda dubbkraft vara högst 180 N och massan högst 2,3 g och på ett lastbilsdäck 340 N respektive 3,0 g, mätt då utsticket är 1,5 mm.

3. Fordonsförvaltningscentralen kan även godkänna ett däck med andra dubbar än de som uppfyller villkoren i 2 mom., under förutsättning att det slitage som dubbdäcket

orsakar på vägbeläggningen inte är större än det slitage som orsakas av ett dubbdäck med dubbar som uppfyller villkoren i 2 mom.

4 §

Mättningsförrättare

Mätningen av dubbkraften hos dubbar skall utföras vid ett obundet forskningsinstitut som är utrustat med tillräcklig och lämplig mätutrustning.

5 §

Mätning av dubbkraften hos dubbar på personbilsdäck

1. Dubbkraften hos dubbarna på personbilsdäck mäts då dubbarna är installerade i vinterdäck som representerar två vanliga däckfabrikat och som är avsedda för dubbar av den storlek som skall mätas. Av båda däckfabrikaten väljer forskningsinstitutet ut två däck för mätningen så, att det ena däckets bärighet är högst 500 kg och det andra däckets bärighet överstiger 500 kg. Det däck vars bärighet är över 500 kg väljs ut bland storleksalternativen 155/80R13 eller 175/65R14. Det däck vars bärighet är högst 500 kg väljs ut bland storleksalternativen 185/65R14, 175/80R14 eller 195/65R15. Däcken skall levereras till forskningsinstitutet installerade på normenliga fälgar. De däck som testas skall vara minst 2 veckor gamla.

2. Mätningen utförs under följande förutsättningar:

a) mätningen av dubbarnas utstick skall utföras före mätningen av dubbkraften; utsticket skall vara $1,2 \pm 0,1$ mm,

b) lufttrycket i däckets skall vara 200 kPa; 180 kPa fram till den 31 december 2004,

c) forskningsinstitutet utför eller övervakar installeringen av dubbarna,

d) mätningen utförs tidigast inom ett och senast inom två dygn efter installeringen av dubbarna,

e) mättemperaturen är 20 ± 2 °C,

f) på slitbanans båda sidor mäts 10 dubbar i rad, om det inte föreligger särskilda skäl att mäta dubbkraften på en större yta.

3. Mätningen utförs på följande sätt:

a) hjulet belastas med en kraft motsvarande 70 % av däckets bärighet,

b) kraften riktas parallellt med den hjulradie som går genom dubben samt vinkelrätt mot det plan som anger vägytan,

c) mätningen utförs statistiskt så att dubben är intryckt i nivå med slitbanan, varvid mätriktningen är densamma som kraftens riktning.

4. Som dubbkraft betraktas medeltalet av de mätresultat som erhållits i den ovan beskrivna mätningen. Som utstick betraktas medeltalet av de uppmätta dubbarnas utstick. Om utsticket avviker från de värden som bestäms i 2 § 3 mom. definieras dubbkraften på följande sätt:

$$F = F_m * u_s / u_m, \text{ där}$$

F_m = medeltalet av de uppmätta dubbkrafterna

u_s = det tillåtna medeltalet av utsticken

u_m = det uppmätta medeltalet av utsticken

Dubbkraften hos dubbarna på en personbils dubbdäck är medeltalet av dubbkraften hos bilens fyra däck, beräknad enligt formeln ovan.

6 §

Mätning av dubbkraften hos dubbarna på däck för lätta lastbilar och lastbilar

1. Mätningen av dubbkraften hos dubbarna på däck för lätta lastbilar och lastbilar utförs på ett eller flera däck. Storleken på däck för lätta lastbilar är 185R14C8 och storleken på däck för lastbilar är 295/80R22.5 eller motsvarande. De däck som forskningsinstitutet väljer ut skall motsvara något vanligt däckfabrikat och vara konstruerade för dubbar av den storlek som skall mätas.

2. Mätningen utförs under följande förutsättningar:

a) mätningen av dubbarnas utstick skall utföras före mätningen av dubbkraften; utsticket skall vara $1,2 \pm 0,1$ mm på däcken för lätta lastbilar och $1,5 \pm 0,2$ mm på lastbilsdäcken,

b) lufttrycket i däckets skall i fråga om däcken för lätta lastbilar vara 300 kPa och i fråga om lastbilsdäcken svara mot den kraft som riktas mot det däck som testas,

c) hålen för dubbarna borrar vid behov enligt sökandens anvisningar och så att forskningsinstitutet installerar dubbarna eller så att sökanden installerar dubbarna under institutets övervakning,

3. Förhållandena skall vara desamma under alla mätningar, och mätningen samt eventuella beräkningar skall utföras på det sätt som bestäms i 3 §.

7 §

Dubbar för vissa däck

Om dubben till sin storlek eller beträffande andra egenskaper som inverkar på dubbkraft-

Helsingfors den 20 maj 2003

ten avviker från andra dubbar och är avsedd endast för vissa däckstyper eller däckstorlekar, kan dubben mätas tillsammans med ett lämpligt däck med iakttagande av bestämmelserna i 5 och 6 § i övrigt. I sådana fall gäller typgodkännandet av dubben endast då dubben används tillsammans med den däckstyp som den är avsedd för.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2003.

2. Genom denna förordning upphävs trafikministeriets förordning av den 3 maj 2000 om mätning av dubbkraften hos dubbarna på bilars dubbdäck (412/2000) jämte ändringar.

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Överingenjör Kari Saari

Nr 409

Kommunikationsministeriets förordning**om ändring av kommunikationsministeriets förordning om två- och trehjuliga fordons samt fyrhjulingars konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 21 maj 2003

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut *ändras* i kommunikationsministeriets förordning av den 19 december 2002 om två- och trehjuliga fordons samt fyrhjulingars konstruktion och utrustning (1250/2002) 1 § 1 mom., 5 och 16 § och i bilaga 1 punkten 0 och 29 samt *fogas* till förordningen en ny 14 a § och ett nytt 5 a kap. som följer:

1 §

Tillämpningsområde

1. Denna förordning tillämpas på konstruktionen och utrustningen hos fordon i kategori L och hos cyklar samt hos deras släpvagnar.

cykel som definieras i 19 § fordonslagen och som har en sitshöjd på 0,635 meter eller mera i sitsens lägsta ställning. Bestämmelserna i detta kapitel skall i tillämpliga delar iakttas även i fråga om sparkcyklar och cyklar som är försedda med ryggstöd eller som framförs med cyklisten i liggande ställning, även om sitshöjden understiger 0,635 meter.

5 §

Grundläggande klassificering av fordon

I fordonslagen föreskrivs om den grundläggande klassificeringen av fordon i kategori L och cyklar samt deras släpvagnar.

5 a kap.

Släpvagn till ett fordon i kategori L och till cyklar

21 a §

Däck

1. En släpvagn till ett fordon i kategori L och till cyklar skall vara försedda med luftdäck.

2. Däcken på en släpvagn till en motorcykel samt till en tre- och fyrhjuling skall, med undantag av regummerade däck, vara e-godkända i enlighet med direktiv 92/23/EEG, E-godkända i enlighet med en sådan version av reglementet nr 30 eller 75 som till sin kravnivå motsvarar nämnda direktiv eller som uppfyller kraven i standarden FMVSS 109.

14 a §

Fyrhjulingars backningsanordning

Backningsanordning krävs inte i fyrhjulingar (fordon i kategori L_{7e}) och lätta fyrhjulingar (fordon i kategori L_{6e}).

16 §

Tillämpning av bestämmelser om cykel

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på

3. Beträffande dubbdäck på en släpvagn till ett fordon i kategori L föreskrivs i kommunikationsministeriets förordning om dubbar på fordonsdäck (408/2003).

21 b §

Draganordningar

Draganordningarna på en släpvagn till ett fordon i kategori L och till cyklar skall vara säkra och ändamålsenliga. De skall vara försedda med en anordning som förhindrar oavsiktlig öppning.

21 c §

Obligatoriska lyktor och reflektorer

1. En släpvagn till ett fordon i kategori L och till cyklar skall ha fram-, sido- och bakreflektorer. En släpvagn till en motorcykel, till en tre- och fyrhjuling samt till en lätt fyrhjuling skall dessutom ha körriktningssvisare, bakre positionslyktor och bromslyktor.

2. Lyktor och reflektorer skall befinna sig på vardera sidan av släpvagnen. För en släpvagn som är högst 0,8 meter bred krävs dock endast en bromslykta, en bakre positionslykta och en bakre reflektor.

3. Om antalet lyktor och reflektorer som riktats framåt eller bakåt är jämnt, skall de i fråga om en släpvagn till ett fordon i kategori L och till en cykel placeras på ett avstånd av högst 0,1 meter från släpvagns sida samt på en höjd av minst 0,35 meter. Lyktorna får placeras på en höjd av högst 1,2 meter samt fram- och bakreflektorerna på en höjd av högst 0,9 meter.

21 d §

Körriktningssvisare

1. Körriktningssvisarna skall vara brungula och avge blinkande ljus.

2. Det inbördes avståndet mellan körriktningssvisare skall om möjligt vara minst 0,6 meter.

3. Körriktningssvisarna får inte vara på ett avstånd av mera än 0,3 meter från släpvagns bakre del.

21 e §

Bromslyktor

1. Bromslyktorna på en släpvagn till en motorcykel, en tre- och fyrhjuling samt till en lätt fyrhjuling skall avge rött ljus bakåt. Ljuset skall fungera oberoende av vilken broms på motorcykeln som används. Bromslyktornas glödlampa skall ha en effekt på minst 5 W.

2. Bromslyktorna får inte vara på ett avstånd av mera än 1,0 meter från släpvagns bakre del.

21 f §

Bakre positionslykta

1. De bakre positionslyktorna på en släpvagn till en motorcykel, en tre- och fyrhjuling samt till en lätt fyrhjuling skall avge rött ljus bakåt. Kopplingen för de bakre positionslyktorna skall vara sådan, att de fungerar samtidigt som dragfordonets främre positionslyktor, halvljusstrålkastare och helljusstrålkastare. På en släpvagn till en motorcykel skall glödlampan i de bakre positionslyktorna ha en effekt på minst 2 W.

2. De bakre positionslyktorna får inte vara på ett avstånd av mera än 1,0 meter från släpvagns bakre del.

21 g §

Reflektorer

1. En släpvagn till ett fordon i kategori L och till en cykel skall på vardera sidan ha en brungul sidoreflektor samt på vardera sidan framtill en vit reflektor och baktill en röd reflektor som är triangelformad.

2. Fram- och bakreflektorerna skall vara riktade rakt framåt eller bakåt med en tolerans på högst 10°.

3. De bakre reflektorerna får inte vara belägna på ett avstånd av mera än 1,0 meter från släpvagnens bakre del.

4. Reflektorerna skall vara e-godkända i enlighet med rådets direktiv 76/757/EEG, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 97/29/EG, eller E-godkända i enlighet med en sådan version av reglementet nr 3 som till sin kravnivå motsvarar de nämnda

direktiven. Även reflekterande däck som till sin färg och reflexionsförmåga motsvarar kraven i E-reglementet nr 88 godkänns som sidoreflektorer på en släpvagn till cyklar.

21 h §

Stänkskärmar

En släpvagn till en motorcykel, tre- och fyrhjuling samt till en lätt fyrhjuling skall vara försedd med ändamålsenliga stänkskärmar på

Helsingfors den 21 maj 2003

varje hjul. Stänkskärmar skall i fråga om hela sin längd motsvara minst däcksbredden och, på en olastad släpvagn, nå minst 60° framåt från ett vertikalt plan genom hjulaxeln och minst 90° bakåt från det. Stänkskärmen behöver dock inte täcka däcket på ovan föreskrivet sätt om fordonets övriga konstruktioner på motsvarande sätt förhindrar stänk.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2003.

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Överingenjör Kari Saari

Krav, system, komponent eller separat teknisk enhet	Basdirektiv	Motsvarade E-reglemente	Fordonskategorier som kravet gäller	Datum för ikraftträdande			
				Krav på typgodkännande		Krav på överensstämmelse med direktiv eller E-reglemente för	
	- ändringsdirektiv			ny fordonstyp	fordon som tas i bruk för första gången	ny fordonstyp	fordon som tas i bruk för första gången
0. Typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon	92/61/EEG (upphävt)	-	L	17.6.1999	17.6.2003		
	- 2000/7/EG (krav på hastighetsmätare, upphävt och överfört)		L _{1e} , L _{2e} , L _{6e}	1.7.2002			
			L _{3e} , L _{4e} , L _{5e} och L _{7e}	1.7.2001			
	2002/24/EG		L	9.11.2003			

29. Däck	92/23/EEG ⁵	75 30	L	1.1.1993		
	- 97/24/EG KAP.1	54 64		17.6.1999	17.6.2003	

⁵ a) Alternativ: DOT-märkta däck t.o.m. 17.6.2003.

b) I fråga om dubbarna på däck tillämpas kommunikationsministeriets förordning om dubbar på fordonsdäck (408/2003).

Nr 410

**Kommunikationsministeriets förordning
om Banförvaltningscentralens avgifter**

Given i Helsingfors den 21 maj 2003

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om Banförvaltningscentralens avgiftsbelagda prestationer och om grunderna för dessa avgifter samt om avgifter som tas ut för offentligrättsliga prestationer.

2 §

Offentligrättsliga prestationer med fasta priser

I 6 § 2 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda offentligrättsliga prestationer, för vilka Banförvaltningscentralen uppbär fasta avgifter enligt bifogad avgiftstabell, är

- 1) godkännande av rullande materiel och bananordningar för användning på statens bannät,
- 2) tillstånd för anslutning av spår för privatbana,
- 3) tillstånd till undantag från hälsokraven,
- 4) tillstånd till undantag från utbildnings- och andra behörighetskrav, samt
- 5) tillstånd för en plankorsning.

3 §

Offentligrättsliga prestationer som prissätts enligt självkostnadsvärdet

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer, för vilka Banförvaltningscentralen uppbär en avgift som bestäms enligt prestationens självkostnadsvärde, är

- 1) kontrollavgiftsverksamheten inom kollektivtrafiken,
- 2) typgodkännande av ny rullande materiel och nya bananordningar,
- 3) godkännande av ibruktagandet av ny rullande materiel och nya bananordningar för användning på statens bannät,
- 4) tillstånd till undantag från järnvägstrafikens säkerhetsbestämmelser,
- 5) beviljande eller godkännande av säkerhetsintyg,
- 6) trafikledning på en privat spåranläggning eller en del av den, samt
- 7) beslut i ett sådant rättelseyrkande som avses i 13 § lagen om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet (561/2002).

För prestationen i 1 mom. 1 punkten uppbärs en ersättning för de särskilda utgifter som verksamheten orsakar, vartill tilläggs kontrollverksamhetens andel av Banförvalt-

ningscentralens förvaltningsutgifter. Avgifterna som uppbärs för de prestationer som avses i 2—7 punkterna av samma moment fastställs på basis av den tid som det tar att producera prestationen, och en fast timdebitering. Timdebiteringen enligt självkostnadsvärdet är 72 euro för den första timmen och 62 euro för varje påbörjad mertidstimme. Dessutom uppbärs eventuella expertutgifter samt resekostnader enligt statens resereglemente.

4 §

Avgiftsbelagda prestationer som prissätts på företagsekonomiska grunder

Prestationer som avses i 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten och som Banförvaltningscentralen prissätter på företagsekonomiska grunder är

- 1) tillstånd för korsande ledningar,
- 2) uthyrning av mätjulsatser,
- 3) utarrendering och överlåtelse av nyttjanderätt till lokaler, byggnader, konstruktioner, markområden och bebyggda fastigheter,
- 4) nyttjande- eller servitutsrätt eller annan motsvarande rättighet som beviljas i fråga om jordegendom, överlåtelse av sten, grus och andra jämförbara substanser samt försäljning av virke,
- 5) kontroller som beställts skilt,

Helsingfors den 21 maj 2003

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

6) tryckalster och annan informationsmaterial,

7) fotokopior, elektroniska upptagningar och andra avskrift samt sändande av dem, samt

8) andra prestationer som Banförvaltningscentralen gör på uppdrag.

5 §

Särskilda bestämmelser

Avgifter som avses i denna förordning uppbärs också för beslut om avslag.

Avgift enligt 2 § 1 punkten behöver likväl inte tas ut för godkännande av museimateriel som används på statens bannät för användning på statens bannät, om syftet med sökandens verksamhet är att främja järnvägs-kulturen huvudsakligen utan att skaffa sökanden vinst eller annan omedelbar ekonomisk fördel.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2003 och gäller till slutet av 2004.

För prestationer som hänför sig till ärenden som anhängiggjorts innan denna förordning träder i kraft uppbärs avgiften enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Regeringsråd Hannu Pennanen

Offentligrättsliga prestationer med fast avgift

- 1) Godkännande av ibrukvarande materiel och bananordningar för användning på statens bannät 72,00 euro
- 2) Tillstånd för anslutning av spår för privatbana 258,00 euro
- 3) Tillstånd till undantag från hälsokraven 146,00 euro
- 4) Tillstånd till undantag från utbildnings- och behörighetskraven 72,00 euro
- 5) Tillstånd för en plankorsning 258,00 euro

1970

Nr 411

Försvarsministeriets förordning

om de allmänna dagarna för värnpliktigas inträde i beväringstjänst åren 2006—2007

Given i Helsingfors den 27 maj 2003

I enlighet med försvarsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § 1 mom. värnpliktslagen av den 15 september 1950 (452/1950), sådant lyder i lag 1169/1988:

1 §

De värnpliktiga vilka förordnats att inträda i beväringstjänst i försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet år 2006 eller 2007 är skyldiga att i enlighet med order som särskilt skall tillställas dem inställa sig till tjänstgöring den 9 januari 2006, den 10 juli 2006, den 8 januari 2007 eller den 9 juli 2007.

Om inte något annat meddelas i den order som avses i 1 mom. skall den värnpliktige inträda i tjänst den föreskrivna dagen senast klockan 18.00.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 15 juni 2003.

Helsingfors den 27 maj 2003

Försvarsminister *Matti Vanhanen*

Äldre regeringssekreterare Minnamaria Nurminen

Nr 412

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om läkemedelsprismyndens avgiftsbelagda prestationer**

Given i Helsingfors den 28 maj 2003

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994:

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

1 §

Till de offentligrättsliga prestationer som avses i 6 § lagen om grunderna för avgifter till staten hör behandlingen av ansökningar om fastställande av ett skäligt partipris som kan godtas som ersättningsgrund för läkemedel enligt 5a § sjukförsäkringslagen (364/63) och av ansökningar om höjning av ett fastställt partipris samt andra prestationer, för vilka hos sökanden uppbärs följande fasta avgifter:

- 1) ny aktiv läkemedelssubstans, nytt kombinationspreparat, ny läkemedelsform vid ny indikation, biotekniskt framställt läkemedel, för den första styrkan eller läkemedelsformen4 500 €
 följande styrkor eller läkemedelsformer850 €
- 2) ny läkemedelsform, ny styrka, radiofarmaceutiska preparat, vaccin, allergenpreparat850 €
- 3) synonympreparat, läkemedelspreparat i parallellimport850 €
- 4) ny salvbas och kliniskt näringspreparat, per preparat1 000 €
- 5) förnyade ansökningar om partipris som fastställs för viss tid för den första styrkan

- eller läkemedelsformen när priset har gällt en kortare tid än 8 år2 000 €
 följande styrkor eller läkemedelsformer850 €
- 6) förnyade ansökningar om partipris som fastställs för viss tid för den första styrkan eller läkemedelsformen när priset har gällt en längre tid än 8 år850 €
 följande styrkor eller läkemedelsformer850 €
 - 7) förnyad ansökan om synonympreparat och parallellimportpreparat för läkemedelspreparat som fastställs för viss tid, per läkemedelspreparat850 €
 - 8) förnyad ansökan om partipris för salvbas och kliniskt näringspreparat som fastställts för viss tid, per preparat850 €
 - 9) ny förpackningsstorlek för läkemedel, salvbas eller kliniskt näringspreparat som godkänts att omfattas av ersättningssystemet, per ansökan500 €
 - 10) behandling av ansökan om höjning av ett fastställt partipris, för första styrkan eller läkemedelsformen1 200 €
 följande styrkor eller läkemedelsformer500 €
 - 11) i 21 § 4 mom. läkemedelslagen avsett läkemedelspreparat som ges ut med specialtillstånd, då det är fråga om

a) en ny ansökan från tillverkaren eller importören	170 €
b) ovan nämnd sökandes förnyade ansökan om tidsbundet tillstånd	85 €
c) en ansökan som gäller en enskild patient	30 €
12) anmälan om ändring som gäller innehavare av försäljningstillstånd	85 €
13) en ansökan om överföring av ett fastställt partipris till ett nytt handelsnamn	85 €

2 §

Avgifterna enligt 1 § uppbärs även då ansökan avslås.

Prestationer som prissätts enligt företags-ekonomiska grunder

3 §

De prestationer som avses i 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten och som läkemedelsprismyndigheten prissätter enligt företagsekonomiska grunder är:

Helsingfors den 28 maj 2003

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Sådana utlåtanden och tjänster som inte direkt ansluter sig till behandling av en ansökan om fastställande av ett pris eller till hörande prissätter läkemedelsprismyndigheten enligt företagsekonomiska grunder.

Befrielse från avgift

4 §

Behandlingsavgiften behöver inte uppbäras om åtgången av läkemedelspreparatet, det kliniska näringspreparatet eller salvbasen är ringa, men preparaten bör anses nödvändiga med tanke på vården.

Ikraftträdande

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2003 och gäller till den 31 december 2004. Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets förordning den 13 december 2001 om läkemedelsprismyndigheten avgiftsbelagda prestationer (1295/2001).

Specialplanerare Susanna Grimm

Nr 413

**Luftfartsverkets meddelande
om luftfartsbestämmelse**

Utfärdat i Vanda den 5 maj 2003

Luftfartsverket meddelar, att Luftfartsverket har utfärdat följande luftfartsbestämmelse med stöd av 24 § 2 mom. lagen den 2 augusti 1994 om transport av farliga ämnen (719/1994) sådant det lyder i lag 419/2002:

Bestämmelsens rubrik	beteckning	utfärdad	träder i kraft
Flygtransport av farligt gods	OPS M1-18	5.5.2003	1.7.2003

Luftfartsbestämmelsen har publicerats i föreskriftssamlingen som ges ut av Luftfartsinspektionen, en myndighetsenhet vid Luftfartsverket. Bestämmelsen kan fås från Luftfartsverkets kundservice, besöksadress Luftfartsvägen 9, Vanda, och telefon (09) 8277 2050. Postadressen är PB 50, 01531 VANDA.

Vanda den 5 maj 2003

Biträdande direktör *Hannu Luukkonen*

Byråingenjör Jorma Kivinen

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 405—413, 3 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2003

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663